

**MED BLOMMOR
I MUNNEN**
en berättelse
om en pojke
och hans
pappa

**HANS ERIK
ENGQVIST**

 SAGA
EGMONT

MED BLOMMOR I MUNNEN

en berättelse
om en pojke
och hans
pappa

HANS ERIK
ENGQVIST

Hans Erik Engqvist

Med blommor i munnen
En berättelse om en pojke och hans
pappa

SAGA Egmont

Med blommor i munnen: en berättelse om en pojke och hans pappa

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 1982, 2020 Hans Erik Engqvist och SAGA Egmont

Alla rättigheter förbehålles.

ISBN: 9788726696653

1. e-boksutgåva
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med SAGA Egmont samt med författaren.

A v mjölk en vit, fin sjö,
av pappas strumpor berg.
En hamn av knäckebrö'
en skog av papper, smör och färg.

Det är sommarmorgon. Solljuset strilar in genom persiennspringorna. Fåglarna sjunger därute i skogen.

Mathias och hans pappa bor i ett rött hus på landet. Bakom huset finns en stor skog med höga granar i. Genom den skogen går vägen ner till sjön. Framför huset breder en blomsteräng ut sig. Där går Anderssons kor. De heter Rosa och Stjärna.

Andersson är bonde. Han äger stugan som Mathias och pappa bor i. Av honom får de köpa mjölk, fisk och potatis.

Den här morgonen vaknar Mathias före pappa. Han ligger i pappas säng. Han somnar alltid i sin egen säng. Men han vaknar nästan varje morgon i pappas säng. Det beror på att han vaknar varje natt och är kissnödig. Då går han först upp och kissar. Sedan kryper han ner intill pappa. Det känns tryggare där.

Mathias är ett sladdbarn. Barn som föds många år senare än en bror eller syster, kallas ibland för sladdbarn. Det är de vuxna som hittat på det. Mathias har lärt sig. Ibland när han ringer till farmor brukar han säga:

— Hej farmor, det är "sladden".

— Usch, säger farmor då. Du ska inte säga så!

En liten stund ligger Mathias kvar i sängen. Sedan tassar han ut i köket. Han är så väldigt hungrig.

Mathias är sex år och kan göra precis allting själv. Laga till frukost till exempel. Inte behöver han hjälp med det!

Åh nej!

En smörgås är världens lättaste sak att göra, tycker han. Det är ju bara att skära en skiva av limpan med den vassa

kökskniven. Det är klart, att skivan blir inte så rak och fin som när pappa skär den. Men det spelar väl ingen roll. Den går lika bra att äta upp ändå.

Han skär en skiva. Den blir tjock i ena kanten och smal i den andra. Sedan flyttar han fram den blå pinnstolen till kylskåpet. Han plockar fram smöret och mjölkpaketet och leverpastejen.

”Leberpavrejen” som pappa brukar säga.

Det är inte mycket i den här världen Mathias tycker är svårt. Men att hålla mjölk i glaset — det tycker han är svårt. För mjölkpaketet är så tungt när det är fullt. Och glaset är så lätt och vill så gärna välta.

Mathias håller mjölkpaketet med bägge händerna och håller så försiktigt han kan. Till att börja med går det bra. Men när glaset är nästan fullt — välter det!

Mjölken rinner ut på den röda vaxduken.

Mathias blir arg. Förfärligt arg. Han kan tre fulingramsor. Tre ramsor med fula ord. Det är minstramsan, som inte är så farlig. Det är mellanramsan, som är mellanful. Och så är det värstramsan, som är det fulaste som finns.

Nu tänker han häva ur sig minstramsan. Han är visserligen arg så att det räcker för åtminstone mellanramsan. Men han tycker det är väl tidigt på dagen för att dra till med den.

Så han bestämmer sig för minstramsan.

Tre gånger skit, tänker han säga.

Men precis när han tänker sätta igång, upptäcker han något märkvärdigt.

Mjölken rinner inte ner på golvet!

Den ligger stilla i en stor pöl på bordet. Det blir som en vit sjö på den röda vaxduken. En vit sjö av mjölk.

Mathias glömmer att han är arg och hungrig. Framför honom på bordet finns, en sjö. Nej ingen riktig sjö förstås.